

f. 61

H. XIII. II.

Liber
Novo Tacin.
937/II.

Henrici Nicolai.

1. Disputatio de Potentia in rebus.
2. Diss. de Synonymo et Paronymo.
3. Gymnasium Logicum.
4. Tractatus de Pace edit. 1644.
5. Gerethlia five Natalitia ed. 1642.
6. Descriptio Colloquii inter Valerianum Magnum, Capuccinum
et Henricum Nicolai.
7. Erklärung des Christl. Eulef. IV. 4. *Secunda editio.*
8. Anatomie Papismi imperii Jesuitici.
9. Auffmaner Völgner Kundsch. bey der Logik. bey August Henrici
Nicolai gesaltten.

D. O. M. A. Add. 6

Gymnasii Logici

DIATRIBE II.

DE

TERMINO LOGICO.

Publicæ Disputationis

loco ad

Sententiarum collationem

proposita

in almo Gymnasio Gedanensi

PRÆSIDE

HENRICO NICOLAI, PHILOSOPHIE

Magistro & ejusdem Professore

Ordinario.

RESPONDENTE

JACOBO BRASCHIO

Cöllinense Pomerano.

Ad diem XIX. Februarii S. N.

In auditorio Majori

Horis ab Octavâ matutinis.

GEDANI, typis Georgii Rhetii, Reip: & Gymn: Typographi.
ANNO M. DC. XXXIII.

Nobilissimis, Spectabilib⁹, Amplissimisq;

VIRIS

DN. GABRIELI SCHWANN/

DN. NICOLAO P D H E/

DN. CAROLO SCHWARTZ/
WALDE/

Dicafterii apud Gedanenses primarii
Antistitibus sacratissimis.

NEC NON

Tum generis splendore, tum pulchra
eruditionis laude Nobilissimis splen-
didissimisq;

DOMINIS

DN. ERNESTO P X D N E/

DN. ADRIANO von der L I N D E/

DN. NICOLAO von B D D E S S E/

Dominis Mecænatibus & fautoribus piarum
musarum ac meis munificentissimis,

Dominis & promotoribus meis omni cultus
genere ætatem prosequendis

Lg. Mg. offero

IACOBUS BRASCHIUS
Resp.

Gy

C

periri crea
dec. 9. l.
l. 4. diu.
n. 4. Co
13. Var
exhibebit
nem, ob in
utilitatem

2. T
vel doct
3. P
peculiaren
stationis

4. L
Logici p
clius poni
Logicus e
finitam
tionem, q
& compos
explicatur
At Logi

Gymnasii Logici Disputatio II.

THES. I.

Celebrabat olim superstitiosa Romanorum vetustas Terminalia, festa in honorem Dei Termini confecta, ad Februarii finem, quod complures utilitates in finib. ponendis tutandisq. à Deo Termino se experiri crederet, ut est apud Ovid. l. 2. Fast. el. 8. Livium dec. 9. l. 5. Augustin. l. 4. de C. D. c. 23. Lactant. l. 4. diu. inst. c. 20. Pinedam T. 1. in Job. c. 5. v. 23. n. 4. Comitum l. 3. myth. c. 7. Macrobi. l. 1. sat. c. 13. Varronem aliosq.; Rectius Logicus Terminalia exhibebit, generalem nimirum termini Logici explicationem, ob insignem quam per universam Logicam ille præstat, utilitatem.

2. Termini tractatio generalis potest esse præterminalis vel doctrinalis.

3. Præterminalis tria exhibere potest: doctrinæ hujus peculiarem & distinctam necessitatem: Utilitatem, & tractationis hujus qualitatem.

4. Quæ primum, quæritur, An peculiaris termini Logici præmittenda tractatio? Plurimi omittunt. Rectius ponitur. 1. ob generalem Logici objecti quod terminus Logicus est, ut dictum dis. 1. th. 29. expositionem. 2. distinctam Logicæ tractationem. 3. Ordinis synthetici dispositionem, qui à generalib. & simplicibus procedit ad specialia & composita. Ita in Physicis præmittitur corpus naturale, explicatur, quid materia, forma, natura, locus, tempus, &c. At Logica etsi sit disciplina practica, procedit tamen ordine Syn.

ne Synthetico, ut dixi c. l. t. 33. Confer Cl. J. Mart. praecog. pral. Keck. p. 20.

5. Quà secundum: Utilis hæc doctrina, 1. ad Logicam ordinatè tradendam. V. t. 4. 2. Thema quodlibet componendum vel resolvendum, quod per hanc termini doctrinam distinctè tractari potest. At id debet esse in arte quod est in usu. Alsted. l. 1. Lo. har. c. 2. 3. Intelligentes authores neotericos Logicos, qui ita procedunt, ut Mendoza, Dutrieu, Fonseca, Keckerm. Alstedius, Timplerus, Scharfius.

6. Quà tertium, distinctè hîc dicendum. 1. doctrina hæc non est Grammatica, ut de Syn. & Par. ait Ramus V. Cl. J. Mart. C. 2. q. ill. d. 3. q. 2. Nam modus & finis tractandi sunt planè diversa à Grammaticis: In Grammaticâ organon purè dicendi, in Logicâ organon benè ratiocinandi traditur: In Gram: finis est pura dictio, in Logicis judiciofa ratiocinatio. Quanquam non diffiteor, à quibusdam hic immisceri quædam Grammatica, ut vox cardinalis & derivata ap. Alsted. l. 1. Lo. har. c. 6. Extrema vel media, divina vel humana, ap. eundem c. 4. homosemos, heterosemos. c. l. Vox sit perspicua, communi usui recepta, ap. Keckerm. l. 1. Lo. S. 1. c. 1. Hæc magis sunt Grammatica vel Rhetorica, quàm Logica.

7. 2. Doctrina hæc non est realis & Metaphysica, Ratio est, quia tota Logica est notionalis, V. dis. l. t. 27. Non ergò debet terminos reales & Metaphysicos realiter tractare. Non ergò hîc causa, causatum, totum, pars, subjectum, adjunctum, tractanda, ut Ramer & misti faciunt, nam hæc omnia sunt realia: Et turpe est confundere notiones primas cum secundis, quam confusionem mistorum rectè notat Cl. J. Mart. l. 1. c. Keck. f. 1. c. 1. p. 29. & C. 1. d. 4. q. 5. n. 5. & frigide defendit Zanakius c. J. Mart. l. 1. l. 1. c. 14. q. 2.

8. 3. Do-

8. 3.
modum co
finem L
re debeat.
tum bon
gica, per
9. V
rias disci
reflectur
reales per
um, Philo
contradi
Timpler
cter men
ad Physi
sic ad Rhe
cendi, si
gruens,
no vel v
na ratio
stadium
10. I
minalis
giam, &
11. I
sur termin
lologicè
a. limitem
apud Ictas
re, argum
21. 41. V
finem & ex

8. 3. Doctrina hæc est Logica, id est, quadrans ad modum considerandi Logicum, i. e. notionalem, & directæ in finem Logicum, id est, ut bonæ ratiocinationi Logica inservire debeat. Terminus ergo hic tractatur, ut est instrumentum bonæ & judiciosæ ratiocinationis, quæ est finis Logica, per disp: 1. t. 3 2.

9. Variè aliàs terminus considerari potest, & sic ad varias disciplinas referri. Consideratur ut est notio rem intellectui repræsentatam significans, ita ad disciplinas reales pertinet: Ita terminus aliis Theologicus, aliis Medicus, Philosophicus &c. Ut est signum conceptus signato contradistinctum, sic ad Metaphysicam pertinet, Vid. Timpler. l. 3. Meta. c. 4. q. 1. Ut est index & character mentem hominis & naturam probabiliter indicans, sic ad Physiognomiam: ut est organon ornatè dicendi, sic ad Rhetoricam, ut est organon congruè & purè dicendi, sic ad Grammaticam, ut menti loquentis congruens, sic ad Ethicam & doctrinam de veracitate, ut sono vel voce profertur, sic ad Physicam, ut organon bonæ ratiocinationis est, sic ad Logicam pertinet, Vide Alstedium c. l. c. 3.

10. Fuit protheoria termini: Theoria est vel nominalis vel realis. Nominalis homonymiam, Etymologiam, & synonymiam termini explicat.

11. Homonymia vocis Termini multiplex est. Sumitur terminus vel Philologicè, vel Philosophicè. Philologicè notat 1. deastrum quendam Romanum, vid. th. 1. 2. 4. limitem & finem agrorum. 3. audiendi judicii diem sic apud Ictos terminum figere est diem judicii dicendi statuerè, argumento Digest. l. 35. t. 1. l. 40. & l. 5. t. 1. §. 21. 41. V. Bertachin. p. 4. Repert: voce, Terminus. 4. finem & exitum rerum. Sic terminus malorum ap. Lucret.

1.3. Philosophicè notat 1. qualemcumq; notionem sive prima, sive secunda sit. Sic Termini Theologici dicuntur, Physici, Mathematici. vid: Cl. I. M. C. 10. d. 2. q: 1. & præl. Keck. l. 1. s. 1. c. 1. &c. Hinc Lexica, Theologica, Iuridica, Philosophica, quæ illos terminos explicant. Ita Bellovius terminorum explicationes edidit. 2. specialiter notionem secundam. Sic vocabula technica disciplinarum instrumentalium, ut nominativus, genus, species, hexameter, pentameter, synechdoche metaphora, &c. dicuntur termini. V. Timpl. l. 3. Met. c. 4. t. 39. 3. specialius termini dicuntur extrema rei in compositione aut resolutione. Sic puncta termini lineæ superficies, terminus corporis ap. Euclid. l. 1. elem: Ita syllogismus habet terminos in quos resolvitur, majorem, min. & med: Propositio terminos, subiectum & præd: in quos resolvitur. Hæc significatio Logicis est admodum famosa. 4. Interdum terminus dicitur forma rei. vid. Zabarel: l. 2. de mat. prim. c. 9. Scheibl: Top. c. 5. n. 10. 5. Quandoq; terminus notat notionem Logicam, primæ partis Logicæ, materiam ad ulteriorem operationem Logicam disponentem. Ut hoc modo propositio & syllogismi non dicantur termini, cum terminus dicatur vox nondum axiomatice, ut ferrum ignitum; homo albus, ut rectè monet Alstedius l. 1. Lo. har. c. 2. & Cl: Wegerus l. 1. c. 1. Log: Et sic hîc sumitur. Quæ significatio hodiernis Logicis admodum est usitata, ut Mendoza, Dutrio, Scharffio, Keckermanno, Alstedio, Wegero, aliisq;: Etsi antiquioribus non ita fortasse in usu. De quo vide Cl. I. M. c. 1.

12. Fuit homonymia. Sequitur Etymologia. Hæc vocis termini, Logica nulla est, est enim terminus vox abstracta, quæ derivationem Logicam non agnoscit: Grammatica Etymologia est vel à terminando, i. e. limitando, definiendo,

niendo, c
determin
Varro
maxime
dem ac La
ut place
13.
tio, noem
Keck. p
tentio Log
distingui
commune
n. 1.)
Logicum
ristoreli
timum, in
sted: c. 1
dicitur:
Log. c. 1
l. c. De p
10. & C
rus c. 1.
14.
lis est ve
natura ter
visionem
15.
strument
disponer
q: 1. We
Scheible
16.

niendo, circumscribendo, quod terminus aliquid definiat & determinet. V. Weger. c. 1. vel à terendo, ut placet Varroni l. 4. d. L. L. quod agri partes circa terminum maximè terantur: vel à Græco ἔργον vel ἔργον, quod idem ac Latinum terminus, quem Veteres & termen dicebant, ut placet Becman: in orig. L. L. p: 1068.

13. Synonymia termini est, quâ terminus dicitur notio, noëma, (quidam hac distinguunt. V. Cl. I. M. præl. Keck. p: 26. hic communi modo pro iisdem sumuntur) intentione Logica, (quidam notionem & intentionem etiam distinguunt, ut Kecker: tr. 3. pr. Log: c. 3. sed contra communem Scholæ usum. V. Weger. q. 1. org. in isagog: n. 1.) vox, vocabulum secunda intentionis, Ens rationis Logicum, secundum cogitatum, Platoni λόγος τεχνικός, Aristoteli λόγος καὶ επισήμη, Tertulliano verbum legitimum, in Glossario Veteri axamentum, ut notat Alsted: c. 1. Rameis & mistis etiam thessa & argumentum dicitur: Virumq; ineptè: ut de priore ostendit Timpl: l. 1. Log. c. 2. ipse alioquin mistus, Cui non satisfacit Alstedius l. c. De posteriori Cl. I. Mart. l. 1. dis: Ram. c. 2. q: 10. & C. 1. d. 4. q: 1. §. 5. Cui non satisfacit Scheiblerus c. 1. Top: n. 1.

14. Hactenus nominalis Termini consideratio: Realis est vel absoluta vel respectiva. Absoluta est, quâ natura termini Logici in se explicatur. Ea definitionem, divisionem & affectionem exhibebit.

15. Definitio Termini hac est: Terminus est instrumentum Logicum materiam ad propositionem disponens. Ita Cl. I. M. c. Keck. p: 33. & C. x. d. 2. q: 1. Wegerus p: 25. Log. Scharfius p: 51. Log. Scheiblerus Top: c. 1. n. 1.

16. Ad intelligendam definitionem notetur 1. definitum.

tum. Terminus hic intelligitur 1. ille qui est partis primæ
 Logices, non in genere omnis terminus. Vide ih. 11. 2. Ille
 qui est signans, formalis, notionalis, i. e. ex quo ut parte pro-
 positio componi potest: non materialis, signatus, objectivus,
 realis, id est, de quo ut significato propositio verificatur: Ne
 ipsis quidem predicamentis exceptis, quæ pro notionib. primis
 quidam habent. V. Weger. c. l. & Alsted; c. l. 3. Ille
 qui potest terminare propositionem, non qui actu terminat,
 ut subjectum & predicatum, nomen & verbum. Weg: c. l.
 4. Terminus Logicus generalissimè sumptus potest definiri
 instrumentum bonæ ratiocinationis; sed hic definitur
 terminus partis primæ.

17. 2. Definitio. Quæ constat genere & differen-
 tia. Genus est instrumentum Logicum. In hoc con-
 ceptu convenit terminus Logicus partis primæ cum notionib.
 Logicis cæteris, quæ omnes sunt instrumenta ad bonam ratio-
 cinationem directæ. Vide Hipp; q; 4. Log; Alii genus
 termini signum doctrinale statuunt. Weg. p; 26. Log:
 Rectius instrumentum statuitur, hoc natura Logices, quæ in-
 strumentalis est, & ipsarum notionum Logicarum, quæ instru-
 menta ratiocinandi sunt, convenientius, & ipsi discursui Lo-
 gico, qui proximè per notiones, ut instrumenta fit, remotè ut
 signa, aptius. Propius ergo genus instrumentum: Remotius
 signum. Notiones primæ accuratè loquendo sunt si-
 gna nostrorum conceptuum; secundæ instrumenta.
 V. Zabarella l. 1. d. N. L. c. 10.

18. Differentia est in his, materiam ad prædicatio-
 nem disponens. Hæc dispositio est 1. in compositione,
 quæ terminus Logicus potest componere propositionem, & fie-
 ri pars actualis propositionis: Adeoq; hæc compositio aptitu-
 dinalis est in parte Logices primæ, actualis in secunda: 2. in
 qualicunq; determinatione, sic particula subjecta vel prædi-

prædicata
 doctus, etia
 tur à term
 proxima
 ex quo pro
 teris & syl
 catione.
 directè,
 est animal
 Vt, Littri
 ipsum, i. e.
 Vulgò supp
 Scharff. l.
 Terminu
 cinationem
 cus distin
 Rhetoric
 piore, Poe
 19.
 habendum
 tum bon
 competit, a
 Nimis st
 mino par
 constet, n
 Aliene no
 plex men
 f. l. c. 1.
 bene obser
 tiones secu
 instrument

predicata propositionum determinantes, ut Petrus est homo doctus, etiam dicuntur termini Logici: Adeoq; hic abstrahitur à termino Categorematico vel syncategorematico. 3. in proxima propositionis constitutione, ut terminus sit is, ex quo proximè propositio constituatur, nam remotè & ex literis & syllabis constitui potest. 4. in qualicunq; significatione. Terminus Logicus debet esse significativus, sive directè, quando vox aliud quid à se ipsa significat, ut homo est animal, sive reflexè, quando vox semetipsam significat. *Et, Littri est bisyllabum.* Hic *littri* nil significat quam se ipsum, i. e. suas binas syllabas. Vide Weger: c.l. p: 28. 29. Vulgò suppositio termini materialis & formalis dicitur. V. Scharff. l. 2. Log: c. 2. 5. in Logica conformatione: Terminus Logicus disponit Logicè, i. e. ut ad bonam rationationem tandem fiat applicatio: per hoc terminus Logicus distinguitur à Grammatico, qui ad purè dicendum, Rhetorico, qui ad ornatè dicendum, Oratorio qui ad copiosè, Poetico, qui ad ligatè dicendum disponit.

19. Explicata ita vera definitione patet quid de cæteris habendum. Nimis latè terminum definiens instrumentum bonæ rationationis, hoc enim omni termino Log. competit, at hîc de termino partis primæ tantum quæritur: Nimis strictè partem propositionis, hoc enim tantum termino partis secundæ competit: aut id, ex quo syllogismus constet, nam hoc tantum termino partis tertiæ competit: Alienè notionem Logicam, quo unum quid & simplex menti repræsentatur, cum Keckerm. l. 1. Log: s. 1. c. 1. Nam hoc omnibus notionibus primis competit, ut benè observat Cl. J. M. c. Keck, p: 31. At Logice notionem secundæ sunt, non primæ, dirigunt non repræsentant, instrumenta conceptuum sunt, non signa rerum. V. t. 17.

20. Ineptus est Zanakius l. 1. con, Cl. J. M. s. 1.

c. 1. q. 5. *quandam partem definitionis notionibus primis competere concedens. Nam tota differentia definitionis, unum quid menti representare, non competit notioni Logicae, sed reali, & primae, ut recte monstrat Cl. J. Marr. adeoque illa definitio falsissima est, siue pars ejus, siue tota notionibus primis competat. Non est ut dicas, representare hic esse Logicum, i. e. dirigere rem representatam: Nam ita proterviter in vocibus ludere, ubi propria non desunt, est patientia Philosophorum abuti. In quo Lexico representare est dirigere rem representatam? Rectius Kecker, ipse notionem sec. definit conceptum mentis, quo mens ut norma & instrumento utitur ad aliquid significandum. l. 2. Gym. Log: c. 16. Rectius in syst. Log: min. l. 1. c. 1. terminum simplicem definit, quo simplex rei thema explicatur. Hac inquam, rectius quam in majori systemate.*

21. *Fuit definitio Termini: sequitur divisio.*

22. *Divisio Termini Logici varia & multiplex est. Prima sit in æquivocum & distinctum. Hac primò omnium ponenda, ut ostendatur ineptia termini æquivoci ad ullam operationem Logicam: super æquivocis non stat contradictio, ajunt Scholastici: Nec ulla Logica operatio, addo ego. Terminus ergo æquivocus, & qui plura significat, ut multa, & indistincta, ut ineptus ad ullam operationem Logicam statim in principio divisionum est removendus. Ejus plures divisiones & subdivisiones vide ap. Alsted. l. 1. Log. har. c. 6. Imitatur ita Logica prudentem artificem, qui removet impedimenta operationi suae obicem positura, ut loquitur Dn. Gutk. l. 1. syn. Log. c. 1. th. 9. Terminus distinctus est, qui unum quid & certum significat. Hic jam operationi Logicae commodus est, adeoque de hoc reliquæ divisiones sunt intelligenda.*

23. 2. Ter-

23. vel differen
ni potest
ut, ut hom
quibus in

24. mus vel p
Logicus o
divina se
predican
enim hi te
loquitur,
in creato, f
notionalis

Log: c. 1.
perl. Chr
92. 108.

dari: qua
generalis
cohesionem
non essentia

judicandus
l. 1. de in
les, ut affi
teriales, ut

25. liter & qu
essentiam
exprimit,
vinis, De
tibus, cau
tionalibus

23. 2. Terminus distinctus est vel consentaneus vel dissentaneus. Consentaneus, qui affirmativè disponi potest, ut homo & eruditio. Dissentaneus, qui negativè, ut homo & leo. Huc disparata & opposita pertinent, de quibus in postprædicamentis.

24. 3. Terminus consentaneus est vel synonymus vel paronymus. Hac divisio est generalissima, quâ Logicus omnem omninò materiam, qualicunq; sit, sive divina sive humana, sive prædicamentalis, sive extrapædicamentalis, affirmativè dispositam, judicat. Sumuntur enim hi termini in abstractione Entis, ut Dn. Guit. loquitur, h. e. in generalitate suâ abstrahunt à creato vel increato, finito vel infinito, usitato vel non usitato, reali vel notionali: unde & formales dicuntur ab eodem l. 1. syn. Log: c. 1. §. 11. 13. c. 2. §. 1. & Cl. Gerharo exeg. d. pers. Chr. §. 171. Cl. J. Mart. d: 14. part. Theol: t. 90. 92. 108. Hoc est, possunt omnib. omninò materiis accommodari: quamvis certo sensu & materiales dici possint, quia generalissimum ad materiam respectum habent, ostendentes cohesionem subjecti & prædicati generalem, essentialem, vel non essentialem, qui respectus ex materia terminorum est judicandus, adeoq; materialis vocatur. Confer Toletum in l. 1. de interpr c. 6. §. 1. Hoc modo non sunt ita formales, ut affirmativus & negativus; sed quodam modo materiales, ut à quibusdam vocantur.

25. Terminus Synonymus est, qui Logice essentialiter & quidditivè de subjecto prædicatur, i. e. ipsam essentiam in conceptu Logico quidditivè acceptam exprimit. Ut, in prædicamentis. b. homo est animal, divinis, Deus est Spiritus, Ens, Pater est Deus: transcendentibus, causa est principium, Necessitas est affectio Entis: notionalibus, genus est prædicabile, propositio est oratio, syllo-

gismus est argumentatio &c. Paronymus est, qui Logicè
 extraessentialiter & non quidditative prædicatur, h.e.
 ubi prædicatum dicit aliquid, quod non ipsum quid subjecti
 dicit, Logicè concepti, sed aliquid præter essentialitatem ejus Logi-
 cè & præcisè cogitatam, unitam tamen ipsi qualicunq; mo-
 do non essentiali, ut Dn. Gutk. p: 116. Log; loquitur.
 Sic in prædicamentilib. Homo est albus, docilis: transcen-
 dentib. Ens est finitum vel infinitum, causa vel causatum,
 notionalibus, genus est summum vel subalternum, est la-
 tius specie: Divinis, Deus est justus, bonus, verax, &c. Deus
 creavit mundum. Philosophi communiter huc prædicationes
 personales & sacramentales reducunt, V. Dn. Gutk. p.
 124. Log; Scharf. l. 1. Log; comment. f. 1. c. 3. et-
 iam multi Theologi, ut Dn. Wegerus loquitur f. 2. Log; c.
 7. & ego peculiari disputatione de synonymo & paronymo o-
 stendi: In qua saltem quæ optimè dicta sunt, citra calumniam
 ingenuè explicentur, & nihil erit periculi. Quamquam in
 hac doctrina plurima sunt subtilissima, ut Dn. Gutk. loquitur
 p: 74. Log; quæ pro captu auditorum vel proponi
 possunt, vel intermitti. Per me legatur dicta disputatio vel in
 Theatro Europa. Nunquam me pudor ejusdem subiturus
 est.

26. Id de hac divisione queri possit, an immediata sit,
 h.e. an nullus detur terminus affirmative enunciabilis, quin sit
 synonymus vel paronymus. Quidam infinitos adducunt, de
 quibus dixi citata disput. r. 14. Beurlhus. l. 1. coll. Log;
 p. 33. causales adducit, ut homo est creatura Dei. Hæc par-
 tim synonyma sunt, si ad modos essendi reducuntur, sic crea-
 tum esse est modus essendi essentia humana intimè inclusus, qui
 modi ad synonyma reducuntur, ubi inferiorib. entibus appli-
 cantur, ut homo est creatum causatum, finitum, dependens
 quid, ut in transcendentalib. pluribus docetur: partim paro-
 nyma,

nyma, se
 tus a par
 expressum
 terna ca
 dicta, at
 eunt. H
 paronym
 evolvis

27.
 Abstrac
 jecto, ut
 tat form
 riva, ut
 sectiva,
 p: 61. L
 agitat l.
 pluralit
 his se ve
 Philosoph
 aut Hora
 ciantur,
 non ter
 quadam
 hac doct
 28.
 tegoren
 subjectum
 hic, qui
 maris su
 docile. 7
 hac de re
 hos mod

nyma, si ut extranea essentia apponantur. Vt homo est gen-
sus à parente, Aristoteles est doctus à Platone. Vinum est
expressum à vinitore, panis à dulciario pistus est: Ubi ex-
terna causa rebus apponuntur tanq. accidentia generaliter
dicta, atq. ita ad paronyma reducuntur. Alii analogia addu-
cunt. Hac etiam pro diverso respectu vel synonyma sunt vel
paronyma, sed per quandam similitudinem, quam doctissime
evoluit Dn. Weger: s. 2. Log: c. 4.

27. 4. Terminus est vel abstractus vel concretus.
Abstractus est, qui notat formam puram & precisam à sub-
jecto, ut humanitas, DEltas, albedo: Concretus est, qui no-
tat formam cum habente formam, sive id fiat voce substan-
tiva, ut Deus, homo pater, filius, magistratus, &c. sive ad-
jectiva, ut albus, niger, Logico id perinde est. V. Scharf.
p: 62. Log: Valla negat concreta Logica, & more suo ex-
agitat l. 1. dial. c. 3. Quod rara sint, & magnam partem
pluraliter enuncientur, ut laudanda, pudenda: sed Valla in
his se versatum ostendit, velut Elephanta in mari Erythraeo.
Philosophis ea usitatisima, ut maxime exemplum ab Homero
aut Horatio depromere non possis: Nec pluraliter iis enun-
ciantur, sed singulariter, ut termini rationem habeant,
non terminorum. Concipiuntur enim ea illis sub unitate
quadam universali, non discreta pluralitate. Plura de
hac doctrina Metaphysic.

28. 5. Terminus est Categorematicus vel syncate-
gorematicus. Ille est, qui in propositione primum
subjectum aut predicatum esse potest, ut homo est animal:
hic, qui secundarium, adeoq. qualiscunq. determinatio pri-
marii sub. vel prad. esse potest. Vt, omnis homo est animal
docile. & omnis & docile sunt syncategoremata. Alii aliter
hac de re, & variè: Vid: Scharfium p: 54. Log: sed
hoc modo definire tutissimum. Alii mistum terminum
addunt.

addunt. De quo duo dicenda: 1. Extra propositionem actum, terminus aliquis mistus dici potest, h. e. potest in hac propositione esse categorema, in altera syncategorema, ut, *Id omne est syncat: in hoc, Omnis homo est docilis: sed categorema in hoc. Id omnis est pronomen.* 2. In ipsa propositione actum, nullus terminus est mistus, sed *omnis vel categorematicus, vel syncateg.* nullus uterq. simul. Sic *Id omnis* est categorema tantum in posteriori, syncategorema tantum in priori, in nulla utrumq. simul. Cat. & syncat. ad certam & determinatam propositionem respectum habent, ubi nullus terminus simul cat. & syncat. esse potest.

29. 6. Terminus est absolutus vel connotativus. Absolutus est, qui significat rem per se sumptam citra adjacentiam, ut *humanitas, animalitas, Homo, animal.* Differt 1. ab abstracto, quod omnis abstractus sit absolutus, ut *humanitas*, sed non contrà: sic *homo* terminus absolutus, sed non abstractus. 2. à substantivo, quod multa substantiva sint connotativa, non absoluta, ut *pater, dominus, servus*, etsi omnia absoluta sint substantiva, non tamen contrà: Connotativus est, qui significat aliquid adjacens suo subjecto, ut *subjecto*, unde *prædicatio paronyma* & in quale oritur. Ut *albus, vestitus, galeatus, locatus, &c.* Dicitur, significare adjacens subjecto, ut *subjecto*, h. e. debet ut accidens adesse dici suo subjecto in hæsiōis, adhæsiōis, occupationis, &c. Nam si notetur adjacens quid rei, ut *supposito*, sic & absolutus terminus adjacens dici generaliter potest, sic *humanitas* adjacens *Petri*, sic & forma formato adjacet, ut *leoninitas leoni*, & *modus determinato*, ut *bonitas, bono, finitudo, finito, personalitas personato, subsistentia subsistenti, &c.* Quæ omnia tamen absoluta sunt. Aliiterum aliter hac de re: Vid. Dn. Weger. c. 8. l. 1.

8. l. 1. L.
30.
Simplex
fiat voce u
ris human
Sallustius.
res duas in
i. e. nullus
nem; scri
ut homo a
complex
videntis m
jectum, ut
Vi loquitur
alia dicitur
hac in sec
cum habe
31.
Scharfi
stedius
li. Log
remore L
rica, Re
32.
tionalit
ma; & f
Vide th. i
qua per
ei magna
rebus crea
quidam n
ales, ut l

8. s. 1. Log: Sed ita, ut dictum commodissime explicatur.

30. 7. Terminus est vel simplex vel complexus. Simplex est, qui rem unam & simplicem significat, sive id fiat voce una, ut homo, sive pluribus, ut Salvator totius generis humani, i. e. Christus, Romanus primus in historia, i. e. Sallustius. Logico id parum cure est: Complexus est, qui res duas involvit. Sive id iterum voce una fiat, ut nemo, i. e. nullus homo, album, i. e. albedo, & aliquid habens albedinem; scribunt, i. e. homines scribunt, &c. Sive pluribus, ut homo albus. Differt hic terminus à propositionis complexione, quod hic sit actus mentis componentis & dividendi mediante copula, ut homo est albus: Ibi tantum obiectum, ut unum ex pluribus compositum cogitatur, ut album. Ut loquitur Smiglecus dis: 1. Log: q: 9. Vnde complexio alia dicitur objectiva, hac in parte prima, Enunciativa, hac in secunda, discursiva, hac in parte tertia Logices locum habet.

31. Satis etiam de divisione termini: Plures habent Scharfius in Log: præcogn. Wegerus s. 1. Log: Alstedius l. 1. Log: harm: Mendoza dis. 1. sum. Dutrig l. 1. Log. c. 1. Aliq. In quib. quedam sunt que admodum remotè Logicis immiscentur, cum Grammatica, Rhetorica, Realia, Metaphysica sint, &c. Vid. th. 6. 7.

32. Affectiones terminorum variae sunt. 1. Intentionalitas, Termini Logici sunt notiones secundæ, non primæ, & formaliter, & efficienter, & objectivè & finaliter. Vide th. 16. 2. Necesitas, quæ patet per th. 4. 3. Utilitas, quæ per th. 5. 4. Applicandi generalitas. Termini Logici magnam partem sunt generales, i. e. possunt applicari & rebus creatis & increatis. Dico magnam partem, nam quidam non possunt, ut termini predicabiles & predicamentales, ut suo loco dicetur.

33. *Fuit Consideratio Terminorum Absoluta. Respectiva est, qua in respectu ad partem Logices secundam & tertiam considerantur. Hinc termini subijcibiles, vel prædicabiles, majores, minores vel medii oriuntur. De quibus suis omnia locis traduntur.*

ἐκ παρεκβάσεως loco :

Magi *Matth. 2.* nec Reges fuerunt, nec ex Saba, ut vulgo utrumq; falsò censetur. Utraq; Saba & Æthiopiæ & Arabiæ respectu Hierosolymæ ad meridiem sita fuit, At Magi ex Oriente. Susa Persarum fuit.

Sabbatum δευτέρῳ πρωτον Luc. 6. v. 1. Quid?

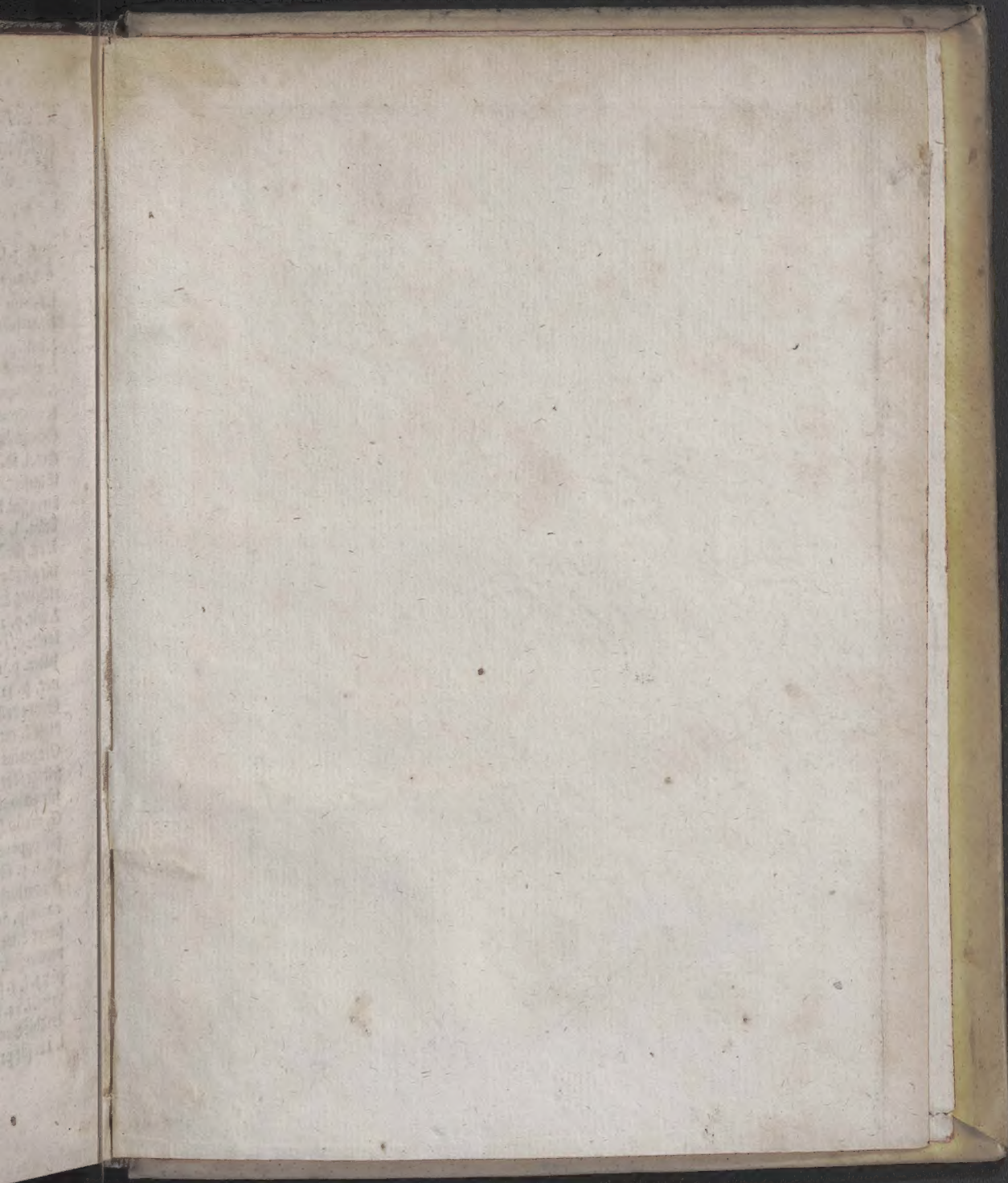
Male substantia in rationalem & irrationalem
dividitur.

TI
PR

HENR

DAN

Biblioteka Jagiellońska

stdr0019288

